

Lucrează pentru Isus!

„Fiule, du-te astăzi de lucrează în via Mea!“ (Matei 21,28)

Îmi permit să desprind aceste cuvinte din contextul lor și să le folosesc ca pe o voce care deseori ajunge la urechile poporului lui Dumnezeu și uneori răsună fără a avea ecou: „Fiule, du-te astăzi de lucrează în via Mea!“

Dumnezeu ne vorbește încă. El ne-a vorbit în Cuvântul Său. În acesta se găsesc rânduielele și promisiunile Sale, drepturile și mărturiile Sale. Cine are urechi de auzit, să audă aceste mărturii sfinte. Însă în afară de aceste descoperiri publice, sunt sfaturi și porunci, care sunt adresate conștiinței în mod personal și tainic, voci, adeseori ca o șoaptă, alteori ca un tunet, care răsună de pe Sinai. Domnul are felul Său de a vorbi cu omul, când „prin durere îi deschide urechea“, cum spune Elihu.

Așa vorbește Dumnezeu, atunci când în harul Său îi cheamă pe oameni la pocăință. Așa a strigat El: „Samuel, Samuel!“, până când copilul a răspuns. Așa a zis El: „Levi, urmează-Mă!“ Așa a strigat El: „Zacheu, coboară în grabă!“ Așa a spus El: „Saul, Saul, pentru ce Mă prigonești?“ Tot așa ne-a chemat pe unii dintre noi, până când porunca Lui ne-a devenit clară și nu ne-am mai putut împotrivi.

Tot așa, mulți dintre noi L-au auzit spunând: „Fiul Meu, dă-Mi inima ta!“ Și noi I-am dat inima; n-am putut să facem altfel. Din momentul acela ar trebui ca voi, care sunteți ai Lui, să-L fi auzit de mai multe ori cum v-a poruncit să-I căutați fața prin rugăciune. Probabil ați fost preocupați, dar ați simțit un impuls, căruia nu v-ați putut împotrivi, și v-ați retras pentru câteva minute, ca să vorbiți cu Dumnezeu.

Știți foarte bine cum a fost, când v-ați gândit că sunteți singuri, și totuși nu erați singuri. Unul, a cărui prezență o cunoșteți, dar a cărui față n-o puteați vedea, a fost cu voi. Ați simțit nevoia să vă rugați. N-a fost nici o forțare din partea voastră. Exercițiul a fost așa de ușor, ca și respirația, și așa de plăcut, ca și savurarea pâinii zilnice. Ați simțit cum Domnul v-a atras la tronul de har și v-a zis: „Fiul Meu, cere ce vrei, și îți va fi dat!“ N-ați auzit voi din când în când în liniștea duhului vostru că Domnul v-a chemat la o părtășie mai intimă cu El? Experiența ne învață că sunt voci cerești care ne invită la rugăciune și ne cheamă la părtășie. Probabil că unii dintre voi sunt conștienți și de prezența unei alte voci, și eu îmi doresc cu toată seriozitatea ca noi toți s-o auzim astăzi, și anume chemarea, mai mult războinică, la lucrare pentru Domnul Isus Hristos.

Unii dintre voi au devenit deja de câțiva ani ascultători de această chemare, dar Dumnezeu cheamă tot mai tare. Voi ați cules și ați suportat povara dogoarei zilei; dar voi nu puteți lăsa secera din mână, mâna voastră este lipită de ea. Mai degrabă, prindeți-o mai bine și cu fiecare lovitură secerati mai mult din grăunțele prețioase. Simțiți că nu vă puteți opri, atâta timp cât veți trăi. O voce divină pare să spună: „Urmează-Mă! Vreau să te fac pescar de oameni. Îmi ești o unealtă aleasă, ca să-Mi faci cunoscut Numele la păgâni.“ Ai auzit această voce și-ți dai toată silința să ascuți tot mai mult de ea?

Alții probabil n-au auzit-o deloc sau au uitat-o. Nimeni nu este așa de surd, ca acela care nu vrea să audă; și sunt unii care au urechile surde pentru astfel de atenționări. Ei sunt ca Isahar, care s-a așezat pe graniță, și mă tem că-i va lovi blestemul lui Meros, căci n-au venit în ajutor Domnului.

Poate sunt astăzi aici unii bărbați și unele femei care au simțit că mâna Celui crucificat s-a așezat pe ei. Poate Îl aud cum le spune: „Voi nu vă aparțineți. Căci ați fost cumpărați cu un preț mare, de aceea proslăviți pe Dumnezeu în trupurile voastre!“ Trezește-te tu care dormi, scoală-te dintre cei morți, și Hristos te va lumina!

Sper ca textul să fie binecuvântat de Dumnezeu. Dacă îl ascultăm, observăm patru lucruri: întâi, numele cu care El ne cheamă: fiule; în al doilea rând, acțiunea la care El ne cheamă: lucrează!; în al treilea rând, timpul, în care El ne cheamă: astăzi; în al patrulea rând, locul unde să lucrăm: în via Mea.

Numele, cu care El ne cheamă

„Fiule, du-te astăzi de lucrează în via Mea!“ Lucrarea, care ne este poruncită s-o facem pentru Domnul, este generos fundamentată. Nu ca sclav sau slujitor, ci ca fiu trebuie să lucrăm. Moise ne spune: „Slujitorule, lucrează pentru salariul tău!“ Dar Domnul ne spune: „Fiule, du-te astăzi de lucrează în via Mea!“ Tu să-I slujești Domnului nu ca un slujitor, ci ca fiu. Fiul pierdut a zis: „Fă-mă ca pe unul din argații tăi!“ Aceasta n-a fost o rugăciune biblică, și de aceea nici n-a fost ascultată. Tatăl a zis: „Acest fiu al meu era mort, și a înviat.“ El nu l-a primit ca pe un argat, ci ca pe un fiu.

O, popor al lui Dumnezeu, sper ca tu să înțelegi bine diferența dintre legământul faptelor și legământul harului! Dacă lucrați pentru Dumnezeu, atunci lucrați nu pentru viață, ci din viață. Nu încercați să-I slujiți lui Hristos pentru a fi mântuiți, ci pentru că sunteți mântuiți, slujiți-I!

Nu ascultați de poruncile Lui, ca să deveniți copii ai Lui, ci pentru că sunteți copii ai lui Dumnezeu, ascultați de El! Voi spuneți „Ava, Tată!“ pentru că aveți Duhul înfierii locuind în voi, și de aceea vă dați toate silințele să ascultați de poruncile Tatălui vostru.

De aceea nu voi spune nimănui, care este aici, „lucrează pentru Dumnezeu, ca să devii mântuit!“ Nu voi îndrăzni să spun așa ceva, ci „crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit!“ Când însă se vorbește celor mântuiți, atunci li se spune în sensul Evangheliei: „Fiule, du-te astăzi de lucrează în via Mea!“

Această poruncă are putere mare, căci ea ne amintește de marea dragoste care ne-a făcut ceea ce suntem. Din natură eram copii ai mâniei, ca și ceilalți oameni, dar „ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu.“ Gândește-te la dragostea care ne-a ales pe când eram încă străini și dușmani. Dragostea care ne-a primit în familia lui Dumnezeu, a făcut ceva minunat, căci este uimitor, că unii ca și noi sunt numărați printre copiii lui Dumnezeu.

Dragostea, care ne-a primit, nu s-a oprit aici, ci ne-a dat drepturile pe care le au copiii. De aceea, prin învierea lui Isus Hristos dintre cei morți am fost născuți la o nădejde vie.

Gândiți-vă la alegere, la primire, la nașterea din nou; și dacă Domnul vi se adresează cu fiule, gândiți-vă la toate acestea și ziceți: „Îi datorez lui Dumnezeu o mulțumire nespus de mare, căci m-a făcut un copil al Său. De aceea simt clar obligația și mă voi sili să lucrez în via Sa, căci prin har am devenit copilul, fiul, fiica lui Dumnezeu.“

Dragă prietene, ceea ce ne obligă așa de mult să lucrăm în vie, este nu numai gândirea la harul lui Dumnezeu, prin care am devenit copiii Săi, ci și la privilegiile care ne-au fost date prin aceasta. Dacă suntem copii ai lui Dumnezeu, atunci Domnul îngrijește de noi, ne îmbracă, ne vindecă, ne apără, ne conduce, ne educă și ne pregătește pentru moștenirea sfinților în lumină. Gândește la locul minunat din Scriptură: „Dacă suntem copii, suntem și moștenitori, și anume moștenitori ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Hristos, dacă suferim împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.“

Cât de mare și cât de sigură este moștenirea noastră, dacă noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Hristos! Preaiubiților, noi am fost aduși acum într-o poziție așa de deosebită, căci chiar îngerii ne invidiază, căci îndrăznesc să amintesc un loc din Scriptură care zice: „Căruia dintre îngeri a zis El vreodată «Tu ești fiul meu?»“ Dar El ne vorbește în felul acesta nouă - cei născuți din țărână - și dacă ne poruncește să-I slujim, atunci folosește această denumire și ne vorbește în această poziție pe care o avem: „Copile, fiica Mea, fiul Meu, scoală-te și lucrează astăzi în via Mea! Ți-am dat privilegiile nelimitate, făcându-te un copil al Meu. Ți-am dat lumea aceasta și pe cea viitoare; pământul este hanul de poposire pentru tine, iar cerul este patria ta. Și pentru că am făcut toate acestea pentru tine – căci ce aș fi putut face mai mult, decât să te fac un copil al Meu? – Îți spun: „Scoală-te și lucrează astăzi în via Mea!“

Dacă suntem apelați cu numele „copil“, se presupune că noi avem conștiința unui copil, care se potrivește cu poziția la care ne-a chemat Tatăl nostru ceresc. El spune „copile“. Dacă Tatăl dorește să faci ceva pentru El și ți se adresează cu „copilul Meu“, atunci simți că ești dator să

faci ceea ce poți face, căci ești copilul Lui. Ești conștient de poziția de copil, care este gata să dovedească ascultare și să arate dragoste. Dacă Domnul privește la tine, fratele meu, și-ți zice „copile“, El face aceasta, deoarece în inima ta este o natură de copil, lucrată prin har, care repede dă răspunsul: „Tată, ce vrei să-mi spui? Vorbește, vorbește, căci copilul Tău ascultă! Doresc să fac voia Ta. Mă desfățez în aceasta, căci este bucuria mea cea mai mare să știu că Tu ești Tatăl și Dumnezeuul meu. De aceea Doamne, inima mea este gata să asculte ce vrei să-mi spui, iar mâna mea este gata să facă ceea ce harul Tău îmi încredințează să fac.“

Fiule, fiică, scoală-te și lucrează astăzi în via Sa!

La folosirea denumirii de „copil“ se pleacă de la premisa că tu posezi trăsăturile de caracter care te fac apt să împlinești ceea ce ți se încredințează să faci. Un om care are o vie, consideră că fiul său știe cum să lucreze în vie. Se presupune că fiul a învățat ceva de la tatăl său. Și voi, care îl cunoașteți pe Domnul, sunteți singurii oameni care pot să-I slujească în via Sa. Câștigarea oamenilor pentru Hristos se poate face numai de aceia care ei înșiși au fost câștigați. Când există copii care au fost pierduți și care trebuie aduși înapoi, atunci aceasta trebuie făcut de un copil care el însuși „a fost găsit“. Dumnezeu le spune celor necredincioși: „De ce vestești drepturile Mele?“ Vouă însă, care sunteți fiii și fiicele Lui, vă încredințează Evanghelia, ca s-o duceți altora și să îi ajutați să-I cunoască Numele și să-L iubească.

Dragi prieteni, este o tragedie să încerci să salvezi oameni, în timp ce tu însuși ești pierdut! Cât de nefericit trebuie să fie un om care trebuie să vestească Evanghelia, pe care el însuși n-a primit-o, să vorbească despre făgăduințe, pe care nu le-a crezut, și să-L vestească pe Hristos, căruia el niciodată nu I s-a încredințat!

Dacă Domnul vă vorbește ca unui fiu sau fiică a Sa, atunci tocmai această relație este dovada că aveți unele calități pentru această lucrare. De aceea dragă frate, dragă soră, să nu te retragi din această lucrare! Să nu învăluieți talentul vostru într-un ștergar, căci voi aveți un talent, căci sunteți copii ai lui Dumnezeu, fii și fiice ale Celui Preaînalt!

Am încercat să vă explic însemnătatea cuvântului fiu, cu care Domnul vi se adresează. Spun aceasta aceloră dintre voi, care sunt copii ai lui Dumnezeu, deoarece faptul acesta cere multă responsabilitate din partea voastră. „Dacă vă sunt Tată, unde este onoarea Mea? Dacă vă sunt Domnul, unde este teama față de Mine?“ Dacă Domnul v-a primit cu adevărat în familia Sa, nu sunteți atunci datori să dovediți ascultare și dragoste de copil față de El? Și ce poate fi mai natural decât faptul că Tatăl vi se adresează, atunci când este de lucru, lucru în via Sa? V-a iubit așa de mult timp și atât de intim, iar acum vă zice: „Fiul Meu, fiica Mea, scoală-te și lucrează astăzi în via Mea!“

Lucrarea la care El ne-a chemat

Cunosc oameni care nu iubesc cuvântul „lucrează“, căci ei văd totul întunecat, atunci când li se spune ceva despre obligații. Cine este nemulțumit cu regulamentul, acela este nemulțumit cu Dumnezeu, și aceasta ar trebui să-i dea de gândit. Și cine nu iubește partea practică a creștinismului, va face din învățătură ceea ce-i place lui. Credinciosul se bucură de prescrierile Evangheliei.

Textul spune: „Lucrează!“ Aceasta este ceva practic, ceva real. Lucrează! El nu spune: „Fiul Meu, gândește și născoceste câteva experiențe interesante, găsește viața nouă și pune-i pe semenii tăi în uimire prin propriile tale gânduri!“ – „Fiul Meu, lucrează!“ El nu spune aici: „Fiul Meu, participă la conferințe, tot anul, neîntrerupt, și trăiește într-un continuu haos de păreri diferite! Du-te de la o activitate religioasă la alta și hrănește-te din bucatele grase!“

Toate acestea trebuie respectate în ordinea cuvenită, dar aici se spune: „Lucrează, lucrează!“

Sunt mulți creștini care par să citească așa: „Fă planuri!“ Ei au totdeauna planuri minunate pentru convertirea lumii, dar niciodată nu-i găsești la lucru, nici măcar pentru convertirea unui singur suflet. Niciodată nu-i auzi spunând un cuvânt, nici măcar pentru cei mici de la școala

duminicală. Ei plănuiesc totdeauna, dar nu execută nimic. Textul spune însă: „Fiule, lucrează!“

Toți cei care nu lucrează își arată importanța aptitudinilor lor prin aceea că ei găsesc greșeli la aceia care lucrează. Ei au o noțiune foarte clară despre greșelile și slăbiciunile celor mai buni lucrători, a căror râvnă și osteneală sunt pline de curaj. Textul însă nu spune: „Fiule, critică!“, ci spune foarte clar: „Lucrează!“

Mi-aduc aminte că Fuller a auzit cândva un cuvânt sever de la unii frați din Scoția cu privire la disciplinarea în Adunare și a reacționat în felul următor: „Voi ziceți că disciplinarea în adunare la voi se face mult mai bine decât la noi. Ei bine, dar disciplinarea trebuie să dea naștere la soldați buni. Soldați mei luptă mai bine decât ai voștri, de aceea să nu ziceți nimic despre disciplinarea care se face la noi.“

Important este nu să discutăm despre diferitele feluri de ordine în comunitate, despre metode și planuri și să stabilim reguli. Toate la locul lor, căci ordinea este bună atunci când este la locul ei. Dar acum este vorba de a merge la lucru. Hai să facem ceva concret!

Cred că lucrarea cea mai bună pentru Dumnezeu este făcută deseori într-un mod foarte neregulat. Tot mai mult ajung la convingerea acelui soldat de demult de la Waterloo, care a fost întrebat care este cel mai bun costum pentru un soldat care este în luptă. Ducele de Wellington l-a întrebat: „Dacă ar mai trebui să lupti odată într-o bătălie ca aceea de la Waterloo, cum ai vrea să fii îmbrăcat?“ Răspunsul a fost: „Numai în cămașă.“ Și eu cred că așa este cel mai bine. Eliberează-te de tot ce este de prisos și treci la lucru!

Doresc înaintea lui Dumnezeu, ca creștinii să poată face aceasta, să dea la o parte tot ce este de prisos în ordine și proprietate, tot ce le este o piedică în încercarea de a aduce oameni la Dumnezeu. Oamenii se prăbușesc în iad, iar noi ne petrecem timpul gândind la una sau alta din formele exterioare. Alegem comitete pentru analize și decizii, iar lucrarea rămâne nefăcută. Comportarea cea mai bună este să facem lucrarea. Dumnezeu să ne ajute s-o putem face! Copile, lucrează astăzi!

Prin a lucra se înțelege a face ceva care este legat de efort, osteneală, seriozitate, lepădare de sine și perseverență. Va trebui să te dedici din toată inima lucrării, iar toate celelalte, care te-ar împiedica în lucrare, să le dai la o parte.

O, voi, bărbați și femei, voi nu veți proslăvi pe Domnul foarte mult, dacă nu puneți în lucrarea Domnului toată puterea, întreaga voastră ființă, trupul, sufletul și duhul! Pentru a face aceasta nu trebuie să vă părăsiți familia, serviciul, meseria. Voi Îi puteți sluji lui Dumnezeu în acestea. Vi se vor oferi prilejuri avantajoase; va trebui să profitați de ele. Nici unul, care este pe jumătate adormit, nu va câștiga oameni pentru Hristos.

Lupta care trebuie dusă pentru Domnul Isus, trebuie dusă de bărbați care sunt pe deplin treji și au fost întăriți prin Duhul Sfânt. Nu te juca de-a școala duminicală, nu juca rolul unui vestitor sau al unuia care împarte pliante! „Fiule, lucrează!“ Lucrează din toată inima! Dacă se merită să fie făcută, atunci se merită să fie bine făcută; și dacă se merită să fie bine făcută, atunci se merită să fie făcută mult mai bine decât a fost făcută până acum; și chiar atunci se merită să fie făcută mult mai bine. Când ai făcut așa cum ai putut tu cel mai bine să faci, atunci să-ți dai osteneala s-o faci și mai bine, căci supremul bine este încă prea mic pentru un Dumnezeu ca acesta și pentru o lucrare ca aceasta.

O asemenea solicitare vă pare poate a fi prea aspră, dar eu pot să vă numesc oameni care s-ar bucura dacă Domnul le-ar spune lor aceasta. Vă pot numi oameni care foarte rar pot să părăsească locul în care se află, care-și petrec nopțile în durere și ziua în plictiseală. Prin învățătura care le-a dat-o Dumnezeu au învățat să sufere, fără să cârtească; dar din când în când nu pot să-și rețină dorința fierbinte ca Dumnezeu să le dea posibilitatea să slujească. Ei nu vă invidiază, dar din când în când vine peste duhul lor o umbră de invidie, când se gândesc câte prilejuri li se oferă unora dintre voi, care sunteți sănătoși și puternici.

Am văzut cum câte un vestitor al Evangheliei a fost pus pe patul de boală. Unul și-a pierdut vocea, altuia i-au slăbit plămâni, altul suferea cu inima. Ah, cât de mult dorea să poată vesti Evanghelia! Cu câtă dorință arzătoare spunea: „Dacă aș putea să readuc înapoi ocaziile

oferite, cum aş încerca să le folosesc mult mai bine!“ Vă spun, sunt mii de slujitori ai lui Dumnezeu, care ar săruta praful de pe picioarele Lui, dacă El le-ar spune: Lucrează!“

Am citit despre un vestitor al Evangheliei, care a lucrat în America până s-a prăbuşit. Din motive de sănătate a trebuit să călătorească. La câteva zile de la plecarea în călătorie a scris în jurnalul său: „Poate sunt unii vestitori ai Evangheliei care spun că este o favoare să fii eliberat de datoria de a vesti Evanghelia, dar eu consider că este o nenorocire. Doresc mai bine să vestesc Evanghelia, decât să văd imperiile lumii.“ Şi este adevărat, nu există favoare mai mare ca aceea de a-I sluji lui Dumnezeu în lume.

Ce ai gândi tu, dacă Domnul tău ți-ar fi zis: „Zace zece ani în patul tău. Sufere, consumându-te în el. Nu am nimic de făcut pentru tine. Tu trebuie să ascuţi de voinţa Mea.“ Nu eşti bucuros că eşti plin de putere, sau cel puţin nu eşti neputincios, şi că Tatăl tău ceresc îţi zice: „Copile, lucrează! Ți-am dat putere, lucrează!“?

Doamne, îţi mulţumim pentru porunca Ta așa de prietenoasă şi blândă!

În afară de aceasta, este multă onoare în această lucrare. Ştii cum un băieţuş îşi doreşte să devină un bărbat. Toţi tinerii sunt așa. Se bucură când poartă pentru prima dată o cravată, căci astfel arată ca un bărbat. Cât de mândru este! Dacă tu, ca tată, îi zici: „Fiul meu, eşti la vârsta când pot să-ţi încredinţez unele lucrări de-ale mele“, vei vedea cum tânărul se ridică şi se bucură.

Sunt sigur că, dacă noi, copiii lui Dumnezeu, privim lucrurile în lumina lor adevărată, ne vom simţi onoraţi, când Tatăl nostru ceresc ne va zice: „Tu poţi face ceva pentru mine.“ Să rămânem foarte smeriţi, căci de fapt noi nu putem face nimic pentru El, dacă El nu lucrează în noi voinţa şi înfăptuirea. Însă este o satisfacţie deosebită pentru un om sărman, muritor, care are voie să facă ceva pentru Dumnezeu.

Du-te şi vorbeşte cu femeia muribundă despre Isus! Tu ai un privilegiu pe care îngerul Gabriel nu-l are. Fii mulţumitor pentru aceasta! Nici un înger nu poate lua de mână pe un copil mic şi să-l ducă în clasa de la şcoala duminicală şi să-i povestească despre Mântuitorul, să ducă mieluşelul la Păstorul cel bun. Domnul te trimite să faci aceasta. Pentru noi toţi ar trebui să fie un motiv de mulţumire faptul că El ne consideră vrednici să ne aşeze în slujba Sa.

Noi totdeauna primim, şi aceasta este foarte frumos. Dar şi aici, ca şi în alte cazuri, este mai fericite a da, decât a primi. Dacă putem să-I dăm lui Dumnezeu ceva înapoi prin lucrarea noastră, udată cu lacrimi, că nu poate fi mai bună, este totuşi o chestiune fericită. Cât de mulţumitori ar trebui să fim noi, când Domnul ne spune: „Fiule, lucrează astăzi!“

Gândiţi-vă că lucrarea la care ne-a chemat Domnul este felurită şi oferă multă varietate. Se potriveşte pentru cele mai diferite temperamente, situaţii, înclinaţii, aptitudini ale copiilor Săi. El spune: „Fiule, scoală-te şi lucrează astăzi în via Mea!“ El nu-ţi dă lucrarea pe care o fac eu, şi nu-mi dă lucrarea pe care o faci tu. Dragă soră, vrei să faci cu plăcere lucrarea femeii aceleia? Asta nu-i corect din partea ta. Fii mulţumită cu lucrarea ta. Gândeşte-te că dacă fata pe care o ai în casă şi care se ocupă cu ordinea şi curăţenia ar face lucrarea pe care o face bucătăreasa, în curând va fi multă dezordine în casă. Ar fi cu mult mai bine dacă tu ai rămâne la locul tău, dragă soră! Poate că este un frate care spune: „Cred că aş putea să vestesc Cuvântul dacă aş avea o adunare ca aceasta.“ S-ar putea să fie adevărat, frate, dar cel mai bine este să vesteşti Cuvântul în locul unde te găseşti şi să faci cât mai mult binele, pe care-l poţi face!

Este bine pentru fiecare să lucreze la locul unde se găseşte. Cât de mulţumitori ar trebui să fim noi când unul poate vesti Cuvântul, iar un altul se poate ruga; când unul poate vorbi la mii de oameni, iar altul la doi sau trei! Este de lucru la şcoală, în familie, pe stradă, la locul de muncă. Lucrare pretutindeni pentru Isus, numai să-ţi întinzi mâinile şi să ascuţi sfatul lui Solomon: „Tot ce găseşte mâna ta să facă, fă cu toată puterea ta!“

Timpul în care El ne cheamă

„Fiule, lucrează astăzi în via Mea!“ – asta înseamnă imediat. Fraților, surorilor, nu vreau să spun nici un cuvânt cu privire la datoria voastră de mâine. Ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. Nu vreau să spun nimic cu privire la ce vei face tu în zece ani. Dacă vei trăi până atunci, ți se va da har. Ceea ce vreau să-ți spun în Numele lui Dumnezeu este: „Lucrează astăzi!“ Și dacă soarele a asfințit, „lucrează noaptea în via Mea“, dacă ai prilejul să faci aceasta, înainte de a începe o zi nouă.

De ce astăzi? Frate, pentru că așa dorește Tatăl tău! „De ce stați aici toată ziua fără lucru?“ Dacă n-ai făcut nimic pentru Isus, atunci ai pierdut timpul degeaba. Nu te odihni, ci mergi la lucrul tău. El dorește ca tu să lucrezi acum, pentru că mlădițele sunt într-o asemenea stare care necesită lucrare.

Este cineva în vecinătatea ta cu care astăzi poți vorbi cu el. Este unul întristat, care are nevoie de mângâiere. Un altul are remușcări de conștiință și astăzi trebuie adus pe drumul cel drept. Dacă astăzi se neglijează lucrarea, atunci lucrarea pentru mlădițe n-a fost făcută la timpul potrivit. Acum o poți face, și nu într-o altă zi; de aceea lucrează astăzi!

„Astăzi“, căci sunt anumite pericole pentru aceia pe care tu tocmai astăzi trebuie să-i binecuvintezi. Diavolul îi ispitește, și este necesar ca tu să îi ajuți în această ispită. Sunt descurajați, și este necesar ca tu să fii alături de ei cu un cuvânt de mângâiere care vine din gura Domnului. Probabil, în seara aceasta, înainte de a se duce la culcare, sunt în situația de a săvârși un păcat mare. Poate Domnul dorește ca tu să intervii înainte ca aceștia să păcătuiască. Copile, lucrează astăzi! Tu ești de folos.

Lucrătorii sunt puțini, cei mai mulți au plecat. Copile, lucrează astăzi, în timp ce alții se refac sau au devenit delăsători și dorm. Acum, în momentul acesta este un gol.

Unele fapte de vitejie au avut succes, pentru că au fost făcute imediat. Dacă Horațiu, viteazul roman, nu ar fi apărut podul, atunci când dușmanul voia să treacă pe el, n-am fi auzit niciodată despre el și despre faptele lui de vitejie. Este un timp de foamă spirituală; lucrarea este absolut necesară. Copile, Dumnezeu îți spune: „Grăbește-te acum și lucrează astăzi în via Mea!“ Astăzi – observă aceasta!

Aceasta înseamnă să lucrezi toată ziua. Lucrează atât timp cât trăiești. Copile, dacă ai intrat odată în vie, nu veni acasă până când nu a trecut ziua! Îmi pare foarte rău când aud că sunt oameni care au început să renunțe la lucrare înainte de a apărea slăbiciunea și neputința vârstei. De fapt cred că ar fi mai bine pentru unii vestitori, care au ajuns la vârstă înaintată, să renunțe la locul lor, căci ei nu mai sunt maturi pentru această lucrare. Ar trebui să preia o lucrare mai ușoară, mai mică, potrivită cu puterea lor. Știu însă că sunt unii care renunță la lucrare și spun: „Acum este rândul celor tineri să treacă la lucru“. Da, da, dar să presupunem că soarele ar înceta să strălucească și ar spune: „Steaua aceea ar putea să-mi preia lucrarea.“ Gândiți-vă, luna ar înceta să mai lumineze, spunând că a avut destule nopți de veghere; sau ogorul ar spune, am adus destulă roadă, acum este rândul mărilor să dea recoltă.

Dragă prietene, rămâi la lucru, atât timp cât poți lucra! Poate că se va găsi cineva care să mustre pe bătrânul John Newton. Când a ajuns slăbit de puteri, așa că nu mai putea să urce singur la amvon, s-a lăsat dus și rezemat de amvon a continuat să predice. Un prieten i-a zis: „Dragă domnule Newton, nu credeți că este timpul să încetați a mai predica?“

„Cum?“ a spus el, „să înceteze oare bătrânul african batjocoritor să laude harul lui Dumnezeu, atâta timp cât mai are viață? Niciodată!“ Și și-a continuat lucrarea.

O, de am avea mai mulți bărbați și mai multe femei cu o astfel de perseverență în lucrarea Domnului!

Și încă ceva. Este numai o zi. „Fiule, du-te astăzi de lucrează!“ Va fi numai o zi. Viața lungă va înceta să mai fie și va urma umbra morții; va începe apoi o zi veșnică și nu va mai urma nici o noapte. Umbrele vor zbura, lucrarea vieții aici jos pe pământ se va sfârși. Acolo nu vor mai fi copii răi, care trebuie învățați, sau păcătoși cu inima tare, care să fie muștrați, nu vor fi creștini răzvrățiți, lăncezi, care să fie atenționați, nu se va mai lupta împotriva înșelătorilor și

nu va trebui să stai împotriva acelor care pun totul la îndoială, și nu vor mai fi nici batjocoritori, care să fie suportați cu răbdare. Atunci toți, care au slujit Domnului, vor vedea cum Domnul lor se încinge, îi pune la masă și le slujește; ei vor intra în bucuria Domnului lor și vor lua parte la sărbătoarea Lui.

„Fiule, du-te astăzi de lucrează!“ Măine te vei odihni. Lucrează în continuare, căci în cer te vei odihni destul. Lucrează în continuare, căci veșnicia va răsplăti din belșug lucrul făcut acum.

Câmpul de lucru

„Fiule, du-te astăzi de lucrează în via Mea!“

Mă gândesc cu bucurie la acest câmp de lucru, căci este o desfătare să lucrezi în via Tatălui nostru, căci tot ce noi facem acolo, facem pentru El. Curăț această mlădiță, căci este mlădița Tatălui meu. Sap acest loc, căci este ogorul Tatălui meu, pe care lucrez. Adun aceste pietre, căci este via Tatălui meu, pe care o curăț. Repar gardul, căci este proprietatea Tatălui meu, pe care o apăr. Totul este făcut pentru El. Cine nu vrea să facă tot ce poate pentru Mântuitorul, pentru Mielul jertfit și pentru Tatăl? „Fiule, du-te astăzi de lucrează în via Mea!“

Și cât de interesantă este lucrarea aceasta, căci este via noastră, deoarece ea este a Tatălui nostru. Tot ce Îi aparține Lui, ne aparține și nouă. Noi suntem fiii care lucrează în via Tatălui lor, de aceea oricine poate spune: „Am interes să lucrez, căci sunt moștenitorul posesiunii Tatălui meu. Acest loc, pe care îl sap, este al meu, căci este ogorul Tatălui meu. Și acest gard, pe care îl repar, este gardul meu, căci este gardul Tatălui meu.“

Este foarte plăcut să lucrezi pentru tine însuși, și într-un anumit sens noi lucrăm pentru noi, atunci când lucrăm pentru Dumnezeu. Voi sunteți lucrători, lucrători împreună cu Dumnezeu, sunteți poporul lui Dumnezeu, și de aceea sunteți adevărați părtași ai lui Dumnezeu, atunci când lucrați pentru El.

Și ce lucrare este aceasta! Iubim lucrarea în vie, căci merită să fie făcută. Lucrarea făcută în pustie ar putea fi o lucrare care nu merită să fie făcută, dar lucrarea într-o vie, unde se văd struguri, este ceva cu totul deosebit. Te gândești deja la strugurii succulenți, pe care îi așteaptă teascul, și la sărbătoarea când curge socol roșu, când domnește bucuria și veselia la culesul strugurilor.

Și voi veți avea un vin nou, curat, în care nu este drojdie. Multă bucurie îl așteaptă pe omul care Îi slujește Domnului!

„Lucrează în via Mea!“ Nu spune aceasta că este mult de lucru? Într-o vie este totdeauna ceva de făcut. Dacă veți întreba pe aceia care au vie, vă vor spune că acolo este totdeauna de lucru. Pe parcursul întregului an este ceva de făcut. Sunt multe pericole care trebuie înlăturate și mulți dușmani care trebuie ținuți departe. E mult de lucru, fraților!

Lucrează în vie, acolo unde ți se cere mâna la lucru. Ea este aproape de tine, foarte aproape chiar, căci Tatăl ceresc nu spune: „Fiule, suie-te într-un vapor și du-te la Tars sau la Ofir.“ El spune: „Fiule, lucrează în via mea!“ Și via era în spatele casei. Via Tatălui ceresc este foarte aproape de tine. Strada, unde este casa ta, casa, în care locuiești, poate chiar patul în care dormi, pretutindeni este via lui Dumnezeu, unde ai de lucru pentru El.

Este lucrarea Tatălui tău ceresc, pe care o ai de făcut prin puterea Tatălui tău. O, dacă aș putea în seara aceasta să aprind în inima vreunui tânăr dragostea pentru Hristos, cât m-aș bucura de mult! O, de aș fi unealta slabă, care să entuziazmeze o femeie pentru marea misiune de a fi o zi folositoare la locul unde se găsește, atunci inima mi-ar tresălta de bucurie!

Într-o seară a venit la adunare un tânăr care era cunoscut ca fiind un bun jucător cu mingea. Era un creștin și a primit cu toată seriozitatea marele adevăr al Cuvântului revelat, dar el nu Îi slujea Dumnezeului său. El considera că este mai bine să-și petreacă timpul lui liber cu

exerciții de întărire a organismului. În timp ce vorbeam, s-a aprins în el un foc și s-a dus acasă cu hotărârea în inimă de a vesti Cuvântul pe străzile orașului.

O, de s-ar găsi un credincios, care probabil este în aceeași situație, apt, tânăr, dar care își risipește puterea în lume, care să audă vocea lui Dumnezeu când va merge acasă: „Fiule, du-te astăzi de lucrează în via Mea!“

Deoarece m-am ocupat mult timp cu partea practică, îmi rămâne puțin timp să dau o scurtă explicație a pildei, după care voi încheia. Este demn de remarcat prilejul în care a fost rostită această pildă. În timp ce Domnul Isus învăța mulțimea, a fost atacat de sfatul celor mari în frunte cu marele preot și a fost întrerupt. Ei l-au pus Domnului nostru două întrebări: cu ce drept face astfel de lucruri și cine l-a dat acest drept.

Știți cât de înțelept a scăpat El de acești împotriviți incorecți. Avantajul câștigat l-a folosit pentru a spune pilda cu care ne ocupăm. El a început cu cuvintele: „Ce credeți voi?“ Apoi El le-a pus întrebarea referitoare la cei doi fii, la care unul a mărturisit imediat că este de acord, dar care a fost neascultător, în timp ce celălalt a murmurat, dar care mai târziu plin de căință și silitor a trecut la lucru.

Chestiunea a devenit așa de clară, că ei au răspuns imediat; prin aceasta de fapt vina a căzut pe capul lor. „Care din amândoi a făcut voia tatălui său?“ Ei au răspuns: „Cel dintâi.“

Citiți singuri pilda și căutați să-i înțelegeți sensul, dacă puteți. Păcătosul care se căiește și preotul împietrit sunt puși pe cântar. Marii preoți și bătrânii sunt constrânși să mărturisească, că cel păcătos a făcut voia Tatălui ceresc. Gândiți-vă la această pildă, vă rog.

Aproape fără întrerupere via i-a oferit Domnului o altă pildă, pe care El le-a pus-o înainte: o pildă care arăta așa de clar caracterul și semnul timpului, că ei nu puteau greși în înțelegerea ei în lumina oferită de profeții lor.